

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 6. europaudvalgsmøde

Dato: torsdag den 12. november 2020

Tidspunkt: kl. 13.30

Sted: vær. 2-133

Til stede: Jens Rohde (RV), Søren Søndergaard (EL), Jan E. Jørgensen (V), Erling Bonnesen (V), Kim Valentin (V), Ulla Tørnæs (V), Alex Ahrendtsen (DF) og Katarina Ammitzbøll (KF).

Desuden deltog: Justitsminister Nick Hækkerup, minister for fødevarer, fiskeri og ligestilling Mogens Jensen og udenrigsminister Jeppe Kofod.

Jan E. Jørgensen fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Uformel videokonference for EU's justits- og indenrigsministre den 13. november 2020

Justitsministeren forelagde alle punkter til udvalgets orientering.

1. Terrortruslen efter den seneste tids angreb

– *Politisk drøftelse*

Videokonference 13/11-20 – RIA – bilag 2 (samlenotat)

Justitsministeren: Videokonferencen falder sammen med 5-års-dagen for terrorangrebet i Paris i 2015, hvor både teatre, caféer og restauranter blev ramt på tragisk vis. Med den seneste tids angreb i Frankrig og Østrig bliver vi igen konfronteret med terrortruslen i Europa og det faktum, at der er mørke kræfter, der vil vores grundlæggende værdier det ondt, og som er et helt andet sted, end vi er.

Fra dansk side har vi naturligvis udtrykt vores dybeste medfølelse med ofrene for de modbydelige angreb, der fandt sted i Østrig og Frankrig, ligesom vi har understreget vores solidaritet med de to landes befolkninger. Danmark var medunderskriver på en fælles erklæring fra samtlige EU-lande om terrorangrebet i Frankrig, som blev udsendt den 29. oktober – samme dag, som angrebet i Nice fandt sted. Denne erklæring fordømte angrebene, udtrykte solidaritet med den franske befolkning og opfordrede til at arbejde hen imod dialog og forståelse blandt samfund og religioner snarere end splittelse.

Derudover udsendte Danmark den 5. november sammen med Østrig, Finland, Holland og Sverige en fælles erklæring om terrorangrebet i Wien den 2. november. Erklæringen fordømte angrebene og opfordrede til at styrke samarbejdet på EU-niveau, herunder ved at dele viden

om bl.a. radikaliserede personer og terrorister og tage de nødvendige politiske skridt for at imødegå truslen.

Forventning til drøftelsen

Jeg synes, at det tyske formandskab har truffet den rigtige beslutning ved at sætte punktet på dagsordenen, for jeg ved, at mine ministerkolleger i de andre EU-lande – ligesom jeg selv – er meget optaget af, hvordan vi kan styrke EU-samarbejdet om terrorbekæmpelse.

Der er lagt op til en politisk drøftelse, og formandskabet vil under videokonferencen præsentere et udkast til en fælles erklæring, som først og fremmest er en reaktion på de seneste terrorangreb og en genbekræftelse af den fælleseuropæiske indsats for bekæmpelse af terror. Derudover fremhæves i udkastet til erklæringen en række eksisterende og kommende tiltag til styrkelse af sikkerheden i EU, som i vidt omfang refererer til den nye strategi for sikkerhedsunionen, som blev præsenteret af Kommissionen i juli i år.

Regeringens holdning

Regeringen bakker fuldt op om erklæringsteksten og det kommende arbejde med at styrke EU-samarbejdet om terrorbekæmpelse. Derfor håber vi også, at formandskabets erklæring kan bidrage til at udstikke retningen for det vigtige arbejde. Jeg noterer mig, at erklæringen af konkrete emner bl.a. omtaler indsatsen mod radikalisering, fremmedkrigere og problematikken vedrørende løsladte terrordømte. Det er temaer, som for regeringen står som helt centrale i kampen mod terror.

I Danmark har vi gennemført en række initiativer for at styrke netop den indsats. Vi har bl.a. gennemført markante straffeskærpselser for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser og givet domstolene mulighed for at give terrordømte personer et såkaldt opholds- og kontaktforbud i forbindelse med dommen, så vi efter løsladelsen bedre kan reducere truslen fra radikaliserede personer på den længere bane. Men vi ved, at radikalisering i høj grad har en grænseoverskridende dimension, og derfor skal vi selvfølgelig se på, om vi på EU-plan har de rette redskaber i værktøjskassen. Og regeringen er selvfølgelig altid klar til at drøfte, om vi kan gøre mere for at holde Danmark og resten af EU sikkert.

Under videokonferencen i morgen vil vi fra dansk side særligt have fokus på at styrke indsatsen for at forebygge og imødegå radikalisering og ekstremisme. Her vil jeg bl.a. fremhæve regeringens indsats på området. Jeg vil også understrege, at vi ser stor merværdi i EU-initiativer, der bygger oven på eller supplerer de nationale indsatser mod radikalisering og ekstremisme. Endelig er det vigtigt, at vi styrker informations- og erfaringsudvekslingen landene imellem, så vi kan drage nytte af hinandens erfaringer.

Jeg forventer, at terrorbekæmpelse generelt vil fylde meget i den kommende tid i EU-samarbejdet. Ud over drøftelsen på dette møde har formandskabet varslet, at der også under videokonferencen mellem EU's justitsministre i december vil være lagt op til en drøftelse af terrorbekæmpelse. Desuden vil det være et tema under kommende møder mellem de europæiske stats- og regeringschefer. Vi må derfor forvente, at der bliver sat skub i arbejdet med en række såvel eksisterende som nye tiltag.

Det støtter vi som sagt fuldt ud, hvilket vil være hovedbudskabet fra Danmark på videokonferencen i morgen.

Alex Ahrendtsen bad ministeren redegøre for, hvad en erklæring har af konsekvenser. Han havde bemærket, at Frankrig og Østrig var gået sammen om at ændre ved Schengen-samarbejdet. Desuden havde Frankrig fordoblet bevogtningen af landet grænser til 4.800 politibetjente, gendarmere og soldater. I den forbindelse ville han høre, om regeringen havde intentioner om at diskutere oprustning af nationale grænser såvel som EU's ydre grænser på mødet.

Søren Søndergaard henviste til den resolution, man på baggrund af de seneste terrorangreb i Frankrig havde vedtaget i Folketinget, hvori man udtrykte fuld solidaritet med Frankrig, men undlod at fordømme Tyrkiets efterfølgende ageren. I en tale havde præsident Erdoğan advaret om, at ingen europæer ville kunne gå sikkert på gaderne noget sted i verden, hvis Europa fortsatte på denne måde. Samtidig havde Tyrkiet helt åbenlyst støttet islamistiske kræfter og understøttet radikaliserende, ligesom der var en tæt forbindelse mellem det tyrkiske ministerium for religiøs virksomhed og moskéer rundt omkring i verden.

Forventede ministeren, at Tyrkiet ville blive en del af diskussionen? Det ville være underligt, hvis man kun diskuterede terror inden for murene og ikke forholdt sig til udefrakommende trusler. Søren Søndergaard henviste i øvrigt til den sag, hvor en person havde forsøgt at myrde Lars Hedegaard og efterfølgende havnede i et tyrkisk fængsel for så at blive udleveret til Islamisk Stat. Her kunne vedkommende så sidde i Raqqa og planlægge terroraktioner mod Europa, indtil Syriens Demokratiske Styrker fik løst problemet. Endelig spurgte han, hvornår Tyrkiet forventedes at blive bragt op, hvis det ikke var planlagt til dette møde.

Justitsministeren forklarede Alex Ahrendtsen, at en erklæring ikke er juridisk bindende, selv om den kan have politisk relevans, da den kan være med til at bestemme retningen for EU. Han skulle altså ikke indhente et mandat til erklæringen; alligevel var det vigtigt, at man havde en dialog om den, så han kunne danne sig et indtryk af holdningen til den i Folketinget og hos partierne.

Erklæringen indeholdt en passage om styrkelse af Schengen-samarbejdet og den interne grænsekontrol, herunder at ansvaret for den interne sikkerhed var underlagt medlemsstaternes kompetence, og at de som hidtil skulle kunne introducere grænsekontrol, når det blev nødvendigt. Fra dansk side havde man for nylig meddelt Kommissionen og de øvrige lande, at man holdt fast i grænsekontrollen mod Tyskland og Sverige. Man havde taget det sikkerhedshensyn for at kunne imødegå den vedvarende og alvorlige trussel fra netop militante islamistiske grupper og organiserede kriminelle, der ellers udnyttede den fri bevægelighed til at begå grænseoverskridende kriminalitet. Denne grænsekontrol skulle ses som uafhængig af øvrige problematikker som covid-19-krisen.

Langt hen ad vejen delte han Søren Søndergaards bekymring for Tyrkiets positionering. Det gode ved den solidaritetserklæring, som det lykkedes de europæiske lande at blive enige om, var, at man fik gjort det klart, at angrebene ikke bare var rettet mod Frankrig, men mod fundamentale fælleseuropæiske værdier. Ministeren så et stigende behov i EU for at forholde sig solidarisk til, hvordan man reagerer i sådanne sager.

Alex Ahrendtsen spurgte, hvem der havde ansvaret på at følge op på erklæringen. Var det det tyske formandskab? Og ville det f.eks. føre til en bedre beskyttelse af EU's ydre grænser?

Justitsministeren bekræftede, at det givetvis ville være det tyske formandskab, der fortsatte dialogen med de andre lande. Han forudså, at terrorbekæmpelse ville fylde meget på EU-dagsordenen det kommende stykke tid. I hans øjne er EU som duer på en markedsplads: Lige pludselig letter alle duerne, flyver lidt omkring, for så at lande et nyt sted. Lige nu var duerne i luften, og han spåede, at de ville lande på terrorbekæmpelse; erklæringen kunne siges at vidne herom.

Alex Ahrendtsen takkede for billedet med duerne på markedspladsen. Grunden til at han bo-rede i erklæringen var ikke et forsøg på at angribe ministeren, som svarede redeligt; det var i højere grad et forsøg på at forstå, hvorfor der ikke skete noget. Dette terrorangreb var ikke det første, man havde oplevet, og det var ikke første gang, man havde grænseoverskridende problemer som f.eks. flygtningestrømme. For at blive i ministerens sprogbrug virkede det på ham nærmere, som om duerne ganske vist fløj op, men så blot landede der, hvor de kom fra. Kunne regeringen i den henseende være behjælpelig med at sætte handling bag ordene? Erklæringer havde man jo set før.

Jan E. Jørgensen syntes ordbilledet var spændende, men forestillede sig snarere en flok høge, der kunne sættes til at komme på vingerne.

Justitsministeren ville ikke kalde sig ornitolog; dog mente han at vide, at høge ikke flyver i flok.

Han forstod udmærket Alex Ahrendtsens problematisering, men understregede, at terrordagsordenen ville komme til at fylde meget. Kommissionen ville med ret stor sandsynlighed følge op med handlingsplaner, og en række medlemslande – ikke mindst Frankrig – ville presse på for handling. Regeringen ville i den kommende dialog stille sig frem og sige, at man fandt emnet meget alvorligt. Han kunne dog ikke forskikke for Alex Ahrendtsen, hvordan det ville ende.

Måske kunne det illustreres af arbejdet med forslaget til forordningen om terrorrelateret indhold på nettet, som havde været ganske længe undervejs. Først nu lod der til at være stemning for en vedtagelse. Der fandtes ikke nogen drejebog for forløbet, men ministerens bud var, at terrorbekæmpelse ville fylde i forskellige spor i EU i de kommende år.

2. Eventuelt

Forordningsforslaget om terrorrelateret indhold på nettet

Justitsministeren: Den erklæring, som vi skal drøfte på baggrund af terrortruslen, giver mig anledning til at knytte et par ord til et særligt forordningsforslag, som blev forelagt Europaudvalget forud for rådsmødet den 6.-7. december 2018, hvor udvalget blev orienteret om, at dele af forslaget rejser spørgsmål i forhold til grundloven. Udvalget blev senest orienteret om status i sagen den 29. november 2019.

Der lægges nemlig i erklæringen op til, at der arbejdes hen imod at afslutte forhandlingerne vedrørende forordningen om terrorrelateret indhold på nettet inden udgangen af året. Forordningsforslaget, som blev præsenteret den 12. september 2018, har til formål at forebygge, at terrorrelateret indhold bliver spredt på nettet. De væsentligste elementer i forslaget er, at en kompetent national myndighed får beføjelse til at give hostingtjenesteydere påbud om at fjerne terrorrelateret indhold, som opbevares hos den pågældende. Det indebærer, at en kompetent myndighed i én medlemsstat kan sende et påbud om fjernelse direkte til en hostingtjenesteyder i en anden medlemsstat. Det er her, Danmark har en særlig situation med hensyn til grundloven.

På rådsmødet den 6.-7. december 2018 vedtog Rådet en generel indstilling til forordningsforslaget, og den daværende regering forelagde sagen med henblik på forhandlingsoplæg den 30. november 2018. Europaudvalget blev i den forbindelse orienteret om, at forslaget rejser spørgsmål vedrørende grundloven, mere nøjagtigt de dele, der handler om påbuds direkte virkning på tværs af grænser.

Efter statsretten anses danske myndigheder som udgangspunkt for at være enekompetente til at udøve myndighedsbeføjelser inden for det danske territorium. Det følger af det såkaldte uskrevne grundlovsforbud. Beføjelserne kan efter grundlovens § 20 overlades til mellemfolkelige myndigheder – som f.eks. EU – men altså ikke til andre stater.

Regeringen bakker overordnet set op om forslaget, men i forbindelse med opnåelsen af mandatet blev det oplyst, at regeringen lægger afgørende vægt på, at det grundlovsmæssige problem bliver løst. Derfor stemte Danmark imod den generelle indstilling i december 2018 og afgav en erklæring med et forslag til ændring af forordningsforslaget, der løser det nævnte problem vedrørende grundloven, med henblik på, at ændringsforslaget indarbejdes i forbindelse med trilogforhandlingerne mellem Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Forslaget er nu på stadiet for trilogforhandling med Europa-Parlamentet. Efter at have været sat i bero i en periode er der på det seneste sket betydelig fremdrift i forhandlingerne – bl.a. som følge af de seneste terrorangreb. Det er derfor ikke usandsynligt, at der vil kunne opnås en politisk aftale inden udgangen af året. Der arbejdes i øjeblikket på en kompromistekst, der – selv om den desværre ikke helt løser vores grundlovsproblem – i hvert fald bevæger sig i den rigtige retning. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet er dog fortsat i gang, og der kan derfor ikke siges noget håndfast om, hvordan det endelige forslag kommer til at se ud.

Justitsministeriet arbejder fortsat på en løsning, der sikrer, at man i Danmark kan administrere ordningen i overensstemmelse med grundloven. Før forslaget skal vedtages, vil jeg naturligvis igen orientere Europaudvalget om den videre udvikling i forhandlingerne om forslaget og håndteringen af Danmarks grundlovsproblematik.

Søren Søndergaard fandt det stærkt bekymrende, at problemet med det uskrevne grundlovsforbud ikke blev løst, selv om der kom fremdrift i forhandlingerne. Hvad var beredskabet? Hvis der skulle vedtages noget inden årets udgang, havde man travlt.

Justitsministeren forklarede, at problematikken gik ud på, at der ikke direkte måtte udøves myndighed af et andet land i Danmark. Man håbede på at finde en løsning, der bevarede det uskrevne grundlovsforbud. Det kunne eksempelvis ske ved, at udenlandske myndigheder kunne sende besked til danske myndigheder, hvis de ville udøve myndighed på dansk territorium, hvorefter de danske myndigheder kunne tage sig af det.

At forordningsforslaget var kommet til forhandling, var efter hans mening ikke et udtryk for ligestyldighed fra EU over for problematikken; man havde nok bare ikke haft det meget med i overvejelserne. Han var fortrøstningsfuld omkring, at en løsning ville blive fundet. I anden sammenhæng havde man testet en mulighed, der indebar, at f.eks. PET modtog besked, hvis nogle udefrakommende ville have grebet ind over for en hostingtjeneste og hurtigt eksekverede på det. Det kunne være en måde at nå målet med forordningen på. Men der blev stadig forhandlet i EU.

3. Siden sidst

EU-Domstolens dom af 6. oktober 2020 i sagerne om de franske og belgiske logningsregler

Justitsministeren: Jeg har tidligere i år orienteret udvalget om, at dommen var på vej. Dommen vedrører det EU-retlige grundlag for at kunne pålægge teleudbydere at logge trafik- og lokaliseringsdata til brug for bl.a. bekæmpelse af kriminalitet.

NOT Justitsministeriet nærstuderer i øjeblikket dommen og vurderer dens nærmere konsekvenser for de danske logningsregler mv. Samtidig drøfter vi fortolkningen af dommen med andre EU-lande. Det er sagt før, men jeg vil sige det igen: Logning er et helt centralt redskab for politiet og PET i bekæmpelsen af kriminalitet. Derfor skal vi finde en ordning, der tager højde for de mange vigtige hensyn, som skal balanceres over for hinanden: Borgernes grundlæggende rettigheder, politiets og PET's behov for effektivt at kunne efterforske alvorlig kriminalitet og terror samt telebranchens vilkår. Det er en vanskelig og kompliceret øvelse, men vi forventer at kunne fremsætte et lovforslag i denne folketingsssamling. Jeg forventer snart at oversende en skriftlig orientering om dommens konklusioner til udvalget.

Punkt 2. Uformel videokonference for EU's landbrugs- og fiskeriministre den 16. november 2020

EUU alm. del (20) – bilag 64 (kommenteret dagsorden)

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling forelagde alle punkter til udvalgets orientering. Punkt 2 og 3 var ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventedes snart vedtaget.

1. Markedssituationen for landbrugsvarer

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

Videokonference 16/11-20 – landbrug og fiskeri – bilag 1 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 3766 – landbrug og fiskeri – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 16/7-20)

Fødevarerministeren: Der er en meget kort dagsorden for videomødet, da det eneste egentlige punkt er markedssituationen for landbrugsvarer. Det er et tilbagevendende punkt, hvor Kommissionen præsenterer prisudviklingen for en række centrale landbrugssektorer.

Overordnet set har covid-19 medført et skift i forbrugsmønstre, som bl.a. har påvirket fødevaremarkedet. Forbrugerne efterspørger færre af de lidt dyrere produkter, som normalt indtages på restauranter, og det har ramt visse brancher hårdt. Efter sommerens afslutning har vi dog set en generel stabilisering af priserne for varer som f.eks. oksekød, men med nye nedlukninger mange steder i Europa går vi en usikker tid i møde.

Derudover er særligt Kommissionens analyse af grisekød interessant for os. Prisen er presset bl.a. på grund af fundene af afrikansk svinepest i Tyskland. Det øger udbuddet på det europæiske marked, da mange eksportmarkeder er lukket for tysk kød. Samtidig er en række danske slagterier blevet afskåret fra at eksportere til Kina på grund af covid-19-tests af de ansatte, så vi kan ikke indhente det tabte, selvom der ellers er stor efterspørgsel på det marked. Endelig er Brexit naturligvis et stort usikkerhedsmoment for markedssituationen.

Jens Rohde spurgte til Kommissionens prioriteringer vedrørende nye markedsåbninger. Hvilke lande var prioriteret, og hvor langt var man i processen? Når nu bestemte markeder lukkede ned, var det for dansk og europæisk landbrug afgørende at få åbnet nye.

Med hensyn til minksituationen bemærkede han, at andre lande ikke nødvendigvis fjernede deres minkproduktion, blot fordi man gjorde det i Danmark. Selv om han ikke var biolog, kunne han godt forestille sig, at minkdrift i Polen var lige så farlig som i Danmark. Det var vigtigt at skabe en fælles minkpolitik. Drøftede regeringen dette med Kommissionen? Hvad gjorde man i andre lande? Var der signaler om, at andre lande ville pålægge Danmark restriktioner på andre områder end minkavl? Når der opstår et problem på ét område, udnytter andre det ofte til at tage protektionistiske hensyn på andre områder.

Jan E. Jørgensen havde bemærket, at der spredte sig en holdning om, at man skulle være virolog el.lign. for at deltage i debatten om covid-19. Han mindede derfor medlemmerne om, at man for at blive valgt ind i Folketinget kun skal opfylde to krav: Man skal være dansk statsborger og fyldt 18 år. Medlemmerne af Folketinget er folkets repræsentanter uanset deres uddannelsesmæssige baggrund.

Jens Rohde betragtede ikke uddannelse som forudsætning for at deltage i debatten; det var blot en humoristisk kommentar til det, at alle tilsyneladende var blevet virologer inden for det seneste halve år.

Jan E. Jørgensen fandt det vigtigt ikke at lade sig begrænse af manglende ekspertviden på et givent område. Onde tunger kunne finde på at sige, at der kan blive meget tyst, hvis folketingsmedlemmer og ministre kun må udtale sig om emner, de har forstand på. Man besidder kun den viden, som man har mulighed for at tilegne sig, og med den må man forsøge at holde regeringen til ansvar for, hvad der foregår i Danmark og EU.

Fødevareministeren delte synspunktet om, at antallet af virologer i Danmark lod til at være steget. Selv var han dog ikke virolog, men morsingbo.

På Jens Rohdes spørgsmål om prioriteringer for markedsåbninger svarede ministeren, at Kommissionen i øjeblikket var i forhandlinger med Indonesien, Australien og New Zealand om nye handelsaftaler. Man kunne desuden forsøge at afhjælpe problemet bilateralt; f.eks. skulle Danmark presse på for, at danske produkter fortsat blev solgt på det kinesiske marked.

I de øvrige europæiske lande med minkavl diskuterede man også covid-19-relaterede udfordringer. Håndteringen af situationen i Danmark havde stor betydning for landets omdømme og troværdighed, da man havde den største minkpopulation og engang havde været verdens førende produktion. Biomassen var på millioner af individer, som alle var potentielle smittebærere. Heldigvis var fødevareindustrien ikke direkte påvirket af udfordringerne med mink trods indrejserestriktionerne i Storbritannien, som fødevareeksportørerne havde måttet tilpasse sig. Regeringen mindede løbende de øvrige lande om WHO's fortsatte vurdering af, at covid-19 ikke kunne overføres via fødevarer eller emballage. Regeringen havde set sig nødsaget til at stoppe dansk minkavl for en periode. Andre lande som Polen og Holland var også påbegyndt udfasningen. På mødet ville ministeren orientere sine kolleger om status over arbejdet i Danmark, og efterfølgende ville der være lejlighed til at udveksle erfaringer.

Jan E. Jørgensen henviste til et tidligere afholdt møde med kommissær Didier Reynders, hvorpå kommissæren havde udtrykt skepsis over for regeringens beslutning om at destruere privat ejendom som mink. I Danmark havde man hidtil fokuseret på spørgsmålet om medhold i grundloven og ekspropriationsbestemmelsen, men havde set det i lyset af EU-retten og retsstatsprincipperne. Ud over at en sådan beslutning skal være inden for lovens rammer, skal den være nødvendig og forholdsmæssig, dvs. man ikke må kunne opnå målet med færre midler. Havde der i ministeriet været overvejelser om, hvorvidt beslutningen var i strid med EU-ret? Regeringen havde i andre sammenhænge lagt meget vægt på, at der ikke kunne udbetales EU-midler til lande, der ikke overholdt retsstatsprincipper. Kunne Danmark få problemer i det lys?

Fødevareministeren bad om at få stillet spørgsmålet skriftligt, da det gik ud over dagsordenen, og han derfor ikke havde haft mulighed for at forberede sig til det.

Jan E. Jørgensen indvilligede i at sende spørgsmålet på skrift.

Søren Søndergaard tillod sig at stille yderligere spørgsmål til skriftlig besvarelse, når nu muligheden bød sig. Han spurgte, hvilke EU-retslige konsekvenser det kunne have medført, hvis Danmark havde siddet den alvorlige risiko for smittespredning via mink overhørig. Havde EU indledt sag mod Storbritannien, der på grund af minksituationen havde forment adgang for danske statsborgere?

Fødevarerministeren så frem til at modtage mere præcise spørgsmål på skrift. Han var opmærksom på sit ministeriums opgave med at bevare Danmarks internationale omdømme og troværdighed, og man arbejdede hårdt for, at fødevarereksporten ikke blev påvirket negativt af situationen.

2. Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fiskerifartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2021 og 2022

– Sagen er ikke på dagsordenen for det uformelle videomøde for EU's landbrugs- og fiskeriministre den 16. november 2020, men forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde

KOM (2020) 0666

Videokonference 16/11-20 – landbrug og fiskeri – bilag 1 (samlenotat side 5)

Fødevarerministeren: Fiskearten skolæst er af særlig relevans for de danske fiskere i Skagerrak/Kattegat. Der fastsættes her en begrænset bifangstkvote for skolæst, hvilket regeringen kan støtte. I forbindelse med dette forslag forventer jeg desuden, at kvoten for sperling vil blive bragt op. På sidste rådsmøde i oktober blev der fastsat kvote for sperling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 1. november til 31. december 2020. Kvoten i denne periode blev fastsat til 30.000 tons, men fra regeringens side blev det rejst, at dette niveau af fiskerimuligheder forventes at være begrænsende for det danske fiskeri efter arten.

På den baggrund arbejder vi for, at fiskerimulighederne efter sperling øges med 20.000 tons for den nævnte periode på et kommende rådsmøde eller i skriftlig procedure. Forøgelsen vil til fulde holde sig inden for rammerne af den videnskabelige rådgivning fra ICES, og det håber vi altså kan falde på plads snarest.

3. Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en fiskeriaftale med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kongeriget Norge

– *Sagen er ikke på dagsordenen for det uformelle videomøde for EU's landbrugs- og fiskeriministre den 16. november 2020, men forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

KOM (2020) 0637

Videokonference 16/11-20 – landbrug og fiskeri – bilag 1 (samlenotat side 9)

Fødevarerministeren: En række bestande, der i dag er forvaltet mellem EU og Norge, vil efter Brexit være fælles mellem de tre parter. Det drejer sig om torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel i Nordsøen. Formålet med aftalen er, at fiskeriet efter de fælles bestande i Nordsøen sker i overensstemmelse med princippet om at sikre den langsigtede bevarelse og bæredygtighed.

Aftalen må nok ventes at være relativt overordnet, på samme måde som rammeaftalen mellem EU og Norge fra 1980, og som den nyligt indgåede aftale mellem Storbritannien og Norge er. Med andre ord skal man fastlægge den ramme, der kan lægge til grund for de løbende forhandlinger om kvoter og grundlag mellem parterne.

Forhandlingerne om de kommende aftaler vil afvente, at der er større klarhed om det fremtidige forhold mellem EU og Storbritannien. Og selv om det er indtrykket, at forhandlingerne er intensivere, venter vi stadig på gennembruddet. Vi vender også tilbage til spørgsmålet i december, hvor fiskerimulighederne for 2021 i blandt andet Nordsøen og Skagerrak/Kattegat skal fastlægges.

Jens Rohde meddelte, at Radikale Venstre støttede regeringens linje og spurgte, om udfaldet af Brexit ville have indflydelse på diskussionen om kvoterne i EU.

Fødevarerministeren sagde, at der i højere grad ville blive rift om fiskene i EU, hvis der blev mindre farvand at fiske i. I givet fald ville regeringen forsøge at sikre en mindelig byrdefordeling, så lande som Danmark, der stod til at blive hårdest ramt, ikke stod med hele byrden.

Jens Rohde mente ikke helt at have fået svar på sit spørgsmål. Han præciserede: Diskuterede man i ministerrådet mulighederne for at lette på nogle vilkår for fiskeriet, hvis Brexit forringede andre vilkår? Man stod allerede i en situation, hvor ét erhverv blev nedlagt, men sandheden var, at konsekvenserne ved et hårdt Brexit ville være katastrofale for dansk fiskeri og følgeindustrier.

Fødevarerministeren bekræftede, at konsekvenserne ved et hårdt Brexit ville være omfattende. 800 arbejdspladser i Nord- og Vestjylland stod til at blive direkte påvirket, og derefter kom følgeindustrierne. Man var i dialog med de pågældende kommuner om, hvordan man kunne understøtte de berørte fiskere. I Rådet diskuterede man også anvendelsen af midlerne i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond til at afbøde situationen. Kommissionen havde afsat en

Brexit-reserve på 5 mia. euro, og regeringen ville kæmpe for, at fiskeriet fik sin fair andel. Forslaget til udmøntningen af dette ville blive præsenteret i november.

Kim Valentin var enig i, at et hårdt Brexit ville få katastrofale følger, både for fiskeriet og den forarbejdende fødevarerindustri samt de områder, hvor fiskernes penge er vigtige i cirkulationen. I forhold til de øvrige lande i Europa havde Danmark særligt store interesser. Han opfordrede derfor regeringen til at fremlægge konkrete planer for at hjælpe fiskeriet baseret på forskellige mulige udfald af Brexit-forhandlingerne. På den måde kunne man give sikkerhed til den del af Danmark, der lever af fiskeri, i stedet for at vente til forhandlingerne var afsluttet.

Jens Rohde mente, at det var Kommissionens opgave at vise rettidig omhu, fordi fiskeripolitikken blev fastlagt på fælles grundlag. Det kunne godt være, at Kommissionen på papiret var uafhængig, men dog ikke mere end at den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy og den tyske forbundskansler Angela Merkel kunne få Kommissionen til at ændre holdning til en beskatning af finansielle transaktioner. Han opfordrede derfor ministeren og hans kolleger i Rådet til at sende et signal til Kommissionen om at lægge forskellige handlingsplaner. Jens Rohde var nemlig bange for, at Brexit-reserven ville ende med at blive en slags ophugningsstøtte, hvis man ikke kontrollerede, hvordan den blev uddelt.

Fødevarerministeren medgav, at regeringen skulle lægge maksimalt pres på for, at fordelingen af de resterende fiskeressourcer ved et hårdt Brexit blev fair. Kommissionen skulle naturligvis forberede et scenarie for det, og fiskeriet skulle have en fornuftig andel af Brexit-reserven, men midlerne skulle bruges ordentligt. Dvs. man ikke skulle støtte fiskeriet finansielt, hvis der ikke var fisk at fiske på længere sigt, men i stedet bruge støttemidlerne til noget andet. På nationalt plan arbejdede man med forskellige scenarier, men først og fremmest arbejdede man for en god aftale med Storbritannien, og så længe aftalen ikke var på plads, var det vanskeligt at komme med en konkret handlingsplan.

Regeringen indgik i et tæt samarbejde med fiskerierhvervet og organisationerne, hvor man løbende havde konsultationer med vurdering af situationen. Ministeren havde haft en god drøftelse med fiskerikommissær Virginijus Sinkevičius, hvor han havde fremlagt de samme synspunkter som til dagens møde. I oktober havde han afholdt møder med sine kolleger fra Irland, Belgien og Holland.

Kim Valentin mente ikke, EU alene skulle styre dansk fiskeri- og erhvervs politik. Danmark var selv ansvarligt for at finde en erstatning for det tabte fiskeri. Selv med et blødt Brexit ville fiskeriet blive påvirket, og han ville gerne høre regeringens – ikke EU's – planer i det tilfælde, især planerne for at hjælpe en strukturpolitik i gang i Vestjylland.

Fødevarerministeren forklarede, at man endnu ikke kunne vide, hvilke fiskerier der ville blive ramt af en eventuel aftale. Man forberedte forskellige scenarier, men det var vigtigt ikke at signalere, at man havde opgivet håbet om en aftale, hvormed man kunne risikere at lette presset på briterne. Alle kræfter skulle bruges på ikke at forstyrre forhandlingerne og på den måde sikre at få en aftale i hus.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

- a) **Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande**
KOM (2020) 0668

Fødevareministeren: Forhandlingerne vedrører bl.a. bestandene nævnt i pkt. 4, som er delt med Norge og Storbritannien. Det bliver et kompliceret forhandlingsforløb. Kommissionens forslag fra 27. oktober 2020 indeholder faktisk ikke ret mange tal, og det gælder ikke mindst for de mest centrale arter for Danmark. De afventer nemlig forhandlinger med tredjelande.

Overordnet set viser rådgivningen fra Det Internationale Havundersøgelsesråd, ICES, at torsk fortsat er en udfordring bl.a. i Nordsøen og Skagerrak samt i Kattegat. Andre bestande som f.eks. rødspætte, kuller og tunge har det godt. Torsk i Nordsøen og Skagerrak er en af de fælles bestande med henholdsvis Norge og Storbritannien, og hvor Kommissionen derfor ikke har fremlagt et forslag til en kvote. I forslaget er der imidlertid en videreførelse af dette års supplerende foranstaltninger for torsk i Kattegat i form af selektive redskaber eller projekt med fuldt dokumenteret fiskeri med kameramonitorering.

Vi vil gå nærmere i detaljer i forbindelse med, at sagen forelægges til forhandlingsoplæg i december. Og så modtager I inden længe et grundnotat med beskrivelse af sagen.

Endelig vil jeg blot nævne, at der på sidste rådsmøde i oktober blev opnået enighed om en generel indstilling om EU's landbrugsreform. Der er oversendt en skriftlig orientering om resultatet i sidste uge.

Jens Rohde udtrykte begejstring for landbrugsreformen, særligt bruttoarealmodellen, som han mente ville få meget stor betydning for den gradvise omstilling af landbruget. Det var positivt, at landmændene ikke skulle straffes for at gøre miljørigtige tiltag, og hermed kvitterede han ministeren for arbejdet.

Fødevareministeren takkede Jens Rohde og forklarede, at det ikke alene var ministerens egen fortjeneste, men også tidligere regeringers, godt hjulpet af støtte fra de danske medlemmer af Europa-Parlamentet. Reformen manglede stadig at blive forhandlet færdig; den lod ikke til at indeholde alt det, man gerne havde set, men der var gode elementer. Bruttoarealmodellen var den største sejr, bl.a. fordi idéen var undfanget i Danmark. Derudover var den generelle grønne øremærkning også en vigtig del af aftalen.

Punkt 3. Uformel videokonference for EU's indre marked og industriministre den 19. november 2020

EUU alm. del (20) – bilag 64 (kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren forelagde på vegne af erhvervsministeren punktet om EU's industripolitik til udvalgets orientering. Punktet om land-for-land-rapportering udgik.

Udg. 1. Land-for-land-rapportering

– *Revideret forhandlingsoplæg*

KOM (2016) 0198

Videokonference 19/11-20 – konkurrenceevne – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2016) 0198 – bilag 6 (kopi af svar på spm. 143 i ERU om land til land-rapportering kommer til at gælde for alle lande)

KOM (2016) 0198 – bilag 5 (kopi af svar på spm. 344 i SAU om det offentlige rapporteringskrav)

KOM (2016) 0198 – bilag 4 (henvendelse af 1/2-17 fra Oxfam IBIS m.fl. om offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger)

KOM (2016) 0198 – bilag 3 (kopi af svar på spm. 446 i SAU om beløbsgrænse i forhold til, hvilke selskaber der skal aflægge land for land-rapporteringer)

KOM (2016) 0198 – bilag 1 (kopi af svar på spm. 367 i SAU om land for land-rapportering)

EUU alm. del (2018-19) – bilag 503 (udvalgsmødereferat side 829, revideret FO forelagt EUU 8/2-19)

EUU alm. del (16) – bilag 475 (udvalgsmødereferat side 659 og 682, dep. fra Oxfam IBIS og FO forelagt 3/2-17)

2. EU's industripolitik: en mere dynamisk, resilient og konkurrencedygtig europæisk industri gennem investeringer i den grønne omstilling

– *Politisk drøftelse*

Videokonference 19/11-20 – konkurrenceevne – bilag 1 (samlenotat side 22)

Udenrigsministeren: Drøftelsen ventes at tage udgangspunkt i rådskonklusionerne om industripolitik, som skulle have været drøftet på rådsmødet. De understreger, at fremtidssikrede rammevilkår er en forudsætning for en konkurrencedygtig europæisk industri. Det gælder både med henblik på et styrket indre marked og med henblik på at sikre lige konkurrence på globalt plan. Derudover opfordrer rådskonklusionerne til øgede investeringer i den digitale og grønne omstilling. Endelig påpeger rådskonklusionerne, at EU's kapaciteter inden for nøgleteknologier skal styrkes. Det skal ske via industrialliancer inden for udvalgte værdikæder og via såkaldte IPCEI-projekter, statsstøttede projekter af "fælles europæisk interesse".

Regeringens holdning

Regeringen støtter udkastet og vil i drøftelsen lægge vægt på, at industripolitikken bygges op omkring et fair og konkurrencepræget indre marked, EU's grønne pagt og den digitale strategi. Fra dansk side er det en prioritet, at der er transparens og åbenhed for alle interesserede medlemsstater, og at SMV'er får gode muligheder for at indgå i industrielle projekter.

Det er samtidig vigtigt, at statsstøtte kun anses som ét blandt flere instrumenter til at fremme udvalgte værdikæder og teknologier. Vi skal ikke derhen, hvor vi udmønter statsstøtte til vel-fungerende og konkurrencedygtige industrier, der ikke er kendetegnet ved markedsfejl. Endelig er det en dansk prioritet, at indsatsen for større forsyningssikkerhed og såkaldt autonomi inden for visse sektorer ikke leder til protektionisme. Danmark er en lille og åben økonomi, som drager fordel af at handle med resten af verden. Det må vi ikke sætte over styr.

Afslutning for rådsmødedagsorden

Regeringen kan alt i alt støtte rådskonklusionerne om industripolitik. Det er ligeledes min forventning, at alle medlemslande vil støtte rådskonklusionerne.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 4. Uformel videokonference for EU's udenrigsministre den 19. november 2020

EUU alm. del (20) – bilag 64 (kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren forelagde alle punkter til udvalgets orientering.

1. Multilateralisme

– *Politisk drøftelse*

Videokonference 19/11-20 – udenrigsanliggender – bilag 1 (sammenotat)

Udenrigsministeren: I sommeren 2019 vedtog EU rådskonklusioner om multilateralisme. De afspejlede EU's strategiske interesse i et stærkt og effektivt multilateralt samarbejde. Det spørgsmål er kun blevet endnu mere relevant siden. Covid-19 og klimakrisen har som aldrig før aktualiseret behovet for, at verden står sammen. Samtidig oplever vi, at multilateralismen er under pres fra flere sider. Drøftelsen af EU's tilgang til multilateralisme sker netop på dette bagtæppe.

Danmark er et lille åbent land. Den internationale regelbaserede orden er den bedste garanti for vores tryghed, velstand og værdier.

Regeringen støtter aktivt op om EU's indsats for en styrket strategisk tilgang til det multilaterale samarbejde, og jeg vil gerne sige noget om, hvad det konkret betyder.

Det betyder bl.a., at der er brug for flere lande, som både i handling og ord støtter op om FN og det multilaterale samarbejde. Samtidig skal vi arbejde for at reformere de multilaterale organisationer, så de også i fremtiden kan sikre fælles løsninger på globale udfordringer. Det gælder eksempelvis reformarbejdet i WHO. Her har EU spillet en aktiv og konstruktiv rolle. Jeg vil arbejde for, at vi i EU også fremover arbejder for stærke og tidssvarende internationale organisationer.

Den kommende videokonference er en mulighed for at spille ind til den kommende fælles meddelelse om multilateralisme, der forventes at blive offentliggjort i 2021. Danmark vil arbejde for, at den bliver så konkret og operationel som muligt. På den kommende videokonference vil jeg især fremhæve tre ting:

- Jeg vil understrege, at vi fra dansk side bakker op om en styrket strategisk EU-tilgang til multilateralisme. EU skal indtage en stærkere rolle som global normsætter og søge partnerskaber og alliancer, der fremmer vores interesser. Vi skal arbejde for en mere handlekraftig og værdibaseret union.
- Jeg ønsker, at EU skal arbejde mere målrettet med imødegåelse af globale udfordringer som klimaforandringer, presset på menneskerettighederne og irregulær

migration. Det er vigtigt, at EU går foran og løfter de globale klimaambitioner. Fokus må være på grøn og bæredygtig genopretning og en ambitiøs implementering af Parisaftalen og FN's verdensmål.

Og det er vigtigt, at EU har en stærk stemme i forhold til at fremme de værdipolitiske dagsordener. Vi er derfor glade for, at der vedtages rådskonklusioner om EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati i forbindelse med den forestående uformelle videokonference for EU's udenrigsministre. Handlingsplanen bygger videre på den tidligere plan og sætter en nyttig ramme for EU's værdipolitiske engagement.

- Jeg ønsker, at EU anvender sin finansielle multilaterale slagkraft til at fremme EU's interesser. I fællesskab er EU og medlemslandene verdens største bidragsydere til udvikling og humanitære indsatser samt til FN i det hele taget. Den finansielle tyngde bør vi i højere grad bruge til at sikre EU-indflydelse på det multilaterale samarbejde.

Den forestående EU-drøftelse er et skridt på vejen. Men der er stadig meget, der skal gøres. Hvis vi vil sikre os indflydelse på verdens udvikling, er det vigtigt med en stærk, klar og fælles EU-stemme i multilaterale organisationer. Der er brug for modvægt til de magter, der trækker verden i en mindre progressiv retning og ikke deler vores værdipolitiske kompas.

Jens Rohde bad ministeren sætte ord på, hvordan regeringen hidtil havde bidraget til det multilaterale arbejde. Det var nemt at melde ud, at man gerne ville fremme multilateralisme, men hvad havde man konkret tænkt sig at gøre?

Søren Søndergaard spurgte ind til, at der skulle vedtages en tekst om EU's menneskerettigheder. Kunne ministeren uddybe det og henvise til det pågældende notat, som udvalget skulle have fået oversendt?

Udenrigsministeren sagde, at regeringen lagde meget vægt på multilateralisme. Danmark har en stor interesse i en verdensorden baseret på regler og værdier, som regeringen kæmper hårdt for: menneskerettigheder, demokrati, retsstat, forpligtende internationalt samarbejde, at man er lige for loven. Det var principper, som måske blev taget for givet, men som var under hårdt pres. EU var et sådant samarbejde, og derfor skulle man benytte sig af det.

Til spørgsmålet om, hvor Danmark hidtil havde gjort en forskel, svarede han, at regeringen bl.a. havde vakt genlyd verden over med sin klimapolitiske dagsorden. Et andet eksempel var, at Danmark som medlem af FN's Menneskerettighedsråd havde skaffet opbakning fra 32 lande til et regionalt indlæg, der fremhævede menneskerettighedssituationen i Saudi-Arabien. Menneskerettigheder, ligestilling og kvinders rettigheder er kerneområder for Danmark i det multilaterale arbejde.

EU var den største leverandør af udviklingsbistand og humanitær bistand og samtidig den region, der havde flest handelsaftaler med resten af verden, men man havde endnu til gode at omsætte økonomiske og handelsmæssige magt til at få en stærkere udenrigspolitisk betydning med de førnævnte værdier, klima, demokrati, menneskerettigheder osv. Regeringen så derfor gerne, at EU fremmede disse værdier i partnerskabet med Afrika, Asien og andre lande. Man havde i fællesskab arbejdet for at reformere WTO for at imødegå udfordringer med Kinas konkurrencefordele. Det vidnede om behovet for et stærkt EU, hvorfor regeringen lagde meget vægt på en ny fælleseuropæisk strategi på det multilaterale område.

Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at det drejede sig om den nye EU-handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, som p.t. var under forhandling i de relevante rådsarbejdsgrupper. Regeringen havde været med til at styrke handlingsplanens understregning af multilaterale engagement og havde presset særligt på for ligestilling mellem kønnene, kvinders og pigers rettigheder, oprindelige folks rettigheder, civilsamfundets råderum, religions- og trosfrihed, national ressourcemobilisering, lokalt demokrati og decentralisering. Særlig vedrørende ligestilling mellem kønnene, kvinders og pigers rettigheder, seksuel og reproduktiv sundhed havde der været intensive forhandlinger for at sikre en stærk sprogbrug.

Jens Rohde anså lovprisningen af regeringens klimaindsats for provokerende, da regeringen altid skulle trækkes til truget af Folketinget. Man kunne desuden diskutere, om ikke regeringen havde tendens til at gå enegang med dagsordenen for migration og med budgettet, herunder udviklingsbistanden, hvor man hævdede sig som det land, der ydede den største bistand, hvilket ikke passede, hvis man betragtede størrelsen af beløbet i forhold til Danmarks rigdom. I øvrigt var problemet, at for stor en del af udviklingsbistanden blev konverteret til nødhjælp, og selv om det er vigtigt at yde nødhjælp, hvor der er brug for det, må det ikke ske på bekostning af initiativer og programmer, som fremmer udvikling og nye strukturer.

Ulla Tørnæs delte regeringens overbevisning om, at multilateralisme er en styrke. Det var godt, at EU fik formuleret en målrettet strategi for sin rolle i det multilaterale samarbejde. Som kommentar til Jens Rohdes indlæg bemærkede hun, at den danske udviklingsbistand var blevet mindre, da det europæiske bidrag var steget, hvilket resulterede i, at Danmark fik mindre direkte indflydelse på, hvad skattekroneerne gik til ude i verden.

Søren Søndergaard forstod det sådan, at EU's handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati, som skulle vedtages nu, gjaldt for 2020-24 og afløste de to tidligere planer. Men han kunne ikke finde noget om det i samlenotatet, og det fremgik ikke af dagsordenen. Vidste ministeren, hvornår det var blevet behandlet i Europaudvalget?

Udenrigsministeren sagde til Jens Rohde, at verden p.t. stod over for store udfordringer, f.eks. havde der ikke været så mange flygtninge og internt fordrevne siden anden verdenskrig. Man skulle være med til at løse disse problemer, hvad end det var ved hjælp af humanitær bistand, udviklingsbistand eller via handelsrelationer, hvor det er muligt at stille modkrav til handelspartnere om at fremme menneskerettigheder og demokrati.

Til Søren Søndergaard forklarede han, at handlingsplanen ikke var på dagsordenen eller skulle drøftes på den uformelle videokonference, men forventedes vedtaget i tilknytning hertil. Det var grunden til, at han nævnte den, selv om den ikke var beskrevet i samlenotatet. Regeringens vurderede ikke sagen til at være væsentlig, da den byggede på tidligere handlingsplaner og bekræftede eksisterende politiske linjer vedrørende menneskerettigheder og demokrati.

EU skulle stå fast på en mere værdibaseret udenrigspolitik og kæmpe for menneskerettigheder og demokrati ude i verden.

2. Eventuelt

Aktuelle anliggender

Udenrigsministeren: Endeligt ventes EU's udenrigsrepræsentant kort at gøre status over en række aktuelle anliggender. Der ventes bl.a. en redegørelse for det amerikanske præsidentvalg. Da valgresultatet blev kendt, ønskede statsministeren og jeg offentligt Joe Biden tillykke med valget som USA's præsident. Nu skal den nye administration på plads, og jeg ser frem til at fortsætte det gode samarbejde med USA. På det næstkommende rådsmøde til december forventes en drøftelse af det transatlantiske forhold, så i denne omgang vil der formentlig blot blive tale om at gøre status efter valget.

EU's udenrigsrepræsentant ventes også kort at gøre status over Afghanistan-donorkonferencen den 23.-24. november. Fra dansk side vil vi deltage virtuelt på ministerniveau og udtrykke vores utvetydige politiske ønske og ambition om at støtte Afghanistan i hele den nye pledgingperiode 2021-2024.

Ulla Tørnæs bifaldt, at Danmark ville deltage i donorkonferencen for Afghanistan og var beredt til at give et bidrag i den kommende periode, men det stod ikke klart for hende, hvordan dette var i tråd med regeringens finanslovsudspil og de udenrigspolitiske prioriteter. Der var lagt op til at reducere indsatsen i Afghanistan; man ville ikke længere have en flerårig rammeaftale om den danske indsats. Det gjaldt også indsatsen i Myanmar. Hvordan harmonerede den konkret udførte nationalpolitik med lovprisningen af det multilaterale samarbejde i EU?

Katarina Ammitzbøll glædede sig over ministerens vilje til at deltage i og bidrage til donorkonferencen. Så vidt hun vidste, var det første gang i halvandet år, at regeringen havde nævnt Afghanistan. Hvad ville man have ud af konferencen fra henholdsvis dansk og europæisk side? Når nu man var i gang med at trække sig ud af Afghanistan, ville man så bibeholde en aktiv deltagelse og følge udfordringerne i landet, særligt nu med det fortsat høje niveau af vold og den skrøbelige fredsproces.

Udenrigsministeren fastholdt, at regeringen havde stor interesse i et fortsat engagement i stabiliseringen af Afghanistan for at mindske risikoen for terror og omfattende irregulær migration mod Europa. Det konkrete bidrag fra dansk side ville indebære en lille nedgang i forhold til tidligere, og det samme forventede man fra andre lande. Dog ville regeringen understrege, at fremtidig bistand kom til at afhænge af opfyldelsen af en række EU-betingelser, herunder antikorrupsionsindsatsen, kvinde- og minoritetsrettigheder, og at de overordnede politiske og sikkerhedsmæssige rammebetingelser er i orden. Det var vigtigt at have en fortsat tæt koordinering med de øvrige lande, der havde spillet en stor rolle i stabiliseringen af Afghanistan efter Taleban, herunder på det militære område. For en uddybning af bistandsrelaterede emner henviste han i øvrigt til udviklingsministeren.

Han understregede over for Katarina Ammitzbøll, at Afghanistan hele tiden havde været på regeringens dagsorden; emnet var blevet drøftet indgående i adskillige sammenhænge, bl.a. i

UPN. Det danske engagement kunne man være stolt af, og med hensyn til EU's engagement gentog han, at man måtte stille krav til samarbejdspartnerne for ikke at risikere, at de fremskridt, man havde arbejdet for i 20 år, blev sat over styr.

Marginmøde med Palæstinas udenrigsminister

Udenrigsministeren: Efter afslutningen af EU-videomødet vil der være et virtuelt møde med Palæstinas udenrigsminister. Der er lagt op til en drøftelse af perspektiverne for at udbygge EU-Palæstina-forholdet, behovet for palæstinensisk forsoning samt afholdelse af valg i Palæstina. Jeg vil især lægge vægt på, at der snarest afholdes valg i Palæstina, da de sidste præsidentvalg blev afholdt i 2005 og det sidste parlamentsvalg i 2006.

Samtidig er det klart, at situationen i Palæstina præges af de nyligt indgåede normaliseringsaftaler mellem Israel og henholdsvis De Forenede Arabiske Emirater, Bahrain og Sudan, som det palæstinensiske lederskab har afvist. Det ventes dog ikke umiddelbart at indgå i drøftelsen med Palæstinas udenrigsminister.

3. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede 15.44.